

P6_TA(2009)0091

Równe traktowanie i równy dostęp kobiet i mężczyzn do sztuki widowiskowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie nierównego traktowania i dostępu kobiet i mężczyzn do sztuk widowiskowych (2008/2182(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę 76/207/EWG Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy¹,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć²,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie społecznego statusu artystów³ oraz z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn - 2008⁴,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0003/2009),
- A. mając na uwadze, że nierówne możliwości zatrudnienia i szanse kobiet i mężczyzn są bardzo obecne i utrzymują się w dziedzinie sztuk widowiskowych;
- B. mając na uwadze, że należy poważnie zbadać mechanizmy powodujące to nierówne traktowanie mężczyzn i kobiet,
- C. mając na uwadze, że zasada równości kobiet i mężczyzn musi mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów działających w sektorze sztuk widowiskowych, we wszystkich dyscyplinach, we wszystkich typach struktur (produkcja, upowszechnianie i edukacja) oraz we wszystkich sektorach działalności (artystycznym, technicznym i administracyjnym),
- D. mając na uwadze, że kobiety i mężczyźni nie wykonują w tych samych proporcjach poszczególnych zawodów związanych ze sztukami widowiskowymi, oraz że tej pierwszej formie nierówności towarzyszy brak równowagi w zakresie warunków pracy i zatrudnienia oraz różnice w wynagrodzeniu,
- E. mając na uwadze, że we wszystkich dyscyplinach sztuk widowiskowych w różnym stopniu

¹ Dz.U. L 269 z 5.10.2002, s. 15.

² Dz.U. L 14 z 20.1.1998, s. 6.

³ Dz.U. C 125 E z 22.5.2008, s. 223.

⁴ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2008)0399.

stwierdza się nierówność w dostępie do funkcji decyzyjnych, do środków produkcji i sieci dystrybucyjnych,

- F. mając na uwadze, że realizacja celu równości w zawodach związanych ze sztukami widowiskowymi zakłada systematyczne wprowadzanie systemu reprezentacji obydwu płci,
- G. mając na uwadze, że sam talent nie decyduje o jakości artystycznej przedstawienia lub sukcesie zawodowym oraz że lepsze uwzględnienie równowagi kobiet i mężczyzn w zawodach związanych ze sztukami widowiskowymi przyczyni się do pobudzenia całego sektora,
- H. mając na uwadze w związku z tym, że należy zmienić utrzymującą się aktualnie sytuację segregacji płciowej w zawodach związanych ze sztukami widowiskowymi, nie tylko przez modernizację i demokratyzację sektora, ale także poprzez ustalenie realistycznych celów w zakresie równości, które będą wspierały sprawiedliwość społeczną,
- I. mając na uwadze, że stwierdzone nierówności pozostawiają niewykorzystane zdolności i talenty oraz szkodzą dynamice artystycznej, oddziaływaniu sztuki oraz rozwojowi gospodarczemu tego sektora,
- J. mając na uwadze, że utrzymujące się uprzedzenia prowadzą nazbyt często do dyskryminujących zachowań w stosunku do kobiet w trakcie rekrutacji, mianowania oraz w stosunkach w pracy, a kobiety często otrzymują niższe wynagrodzenie niż mężczyźni mimo wyższego wykształcenia, zainteresowania dalszym kształceniem i silniejszych powiązań,
- K. mając na uwadze, że przeszkody na drodze do równości kobiet i mężczyzn są szczególnie trwałe w tym sektorze i usprawiedliwiają przyjęcie specjalnego podejścia w celu zmniejszenia stwierdzonych nierówności przy jednoczesnym uwzględnieniu stymulującego wpływu, jaki to działanie może wywrzeć na ogóle społeczeństwa,
- L. mając na uwadze, że istnieją duże braki w ubezpieczeniu społecznym artystów i skutkuje to gorszą sytuacją zarobkową przede wszystkim wśród kobiet;
 - 1. podkreśla zakres i siłę nierówności kobiet i mężczyzn w sektorze sztuk widowiskowych oraz wpływ jaki ten niesprawiedliwy system organizacji może mieć na całe społeczeństwo, zważywszy na szczególny charakter tej działalności;
 - 2. nalega na absolutną konieczność promowania dostępu kobiet do wszystkich zawodów sztuk widowiskowych i zachęcania ich do nich, tam gdzie nadal pozostają one w mniejszości;
 - 3. przypomina, że udział kobiet zatrudnionych w zawodach artystycznych i w oficjalnym obrocie kulturalnym jest niewielki oraz że kobiety na odpowiedzialnych stanowiskach w instytucjach kultury, akademiach i uniwersytetach są reprezentowane w niedostatecznym stopniu;
 - 4. uznaje konieczność podjęcia szczególnych działań w tym sektorze, aby wyjaśnić mechanizmy i zachowania powodujące taką nierówność;
 - 5. przypomina, że jedynie reprezentacja obydwu płci prowadzi do zmiany zachowań poprzez wprowadzenie uzupełniających się punktów widzenia, wrażliwości, metody i interesów;
 - 6. nalega na konieczność promowania dostępu kobiet do wszystkich zawodów artystycznych i

wszystkich zawodów związanych ze sztukami widowiskowymi, tam gdzie pozostają one w mniejszości oraz zachęca państwa członkowskie do zniesienia wszelkich przeszkód w dostępie kobiet do zarządzania instytucjami kulturalnymi, akademiami i uniwersytetami;

7. podkreśla, że dyskryminowanie kobiet szkodzi rozwojowi sektora kultury pozbawiając go talentów i zdolności, oraz wskazuje, że talenty potrzebują spotkań z publicznością, żeby je rozpoznano;
8. wzywa do podjęcia środków mających na celu zwiększenie obecności kobiet na stanowiskach kierowniczych w instytucjach, w szczególności poprzez promowanie równości w przedsiębiorstwach i instytucjach kulturalnych oraz organizacjach zawodowych;
9. wzywa podmioty działające w sektorze kultury do zwiększenia obecności artystek i ich dzieł w programach, kolekcjach, wydawnictwach i konsultacjach;
10. zauważa, że postępy dokonane w zakresie równości kobiet i mężczyzn umożliwią stopniowe wprowadzenie przedstawicieli obydwu płci w ekipach roboczych, planowaniu i zebraniach zawodowych, które dzisiaj często funkcjonują w oparciu o niezgodny z wymogami naszego społeczeństwa system segregacji płci;
11. podkreśla znaczenie zagwarantowania, za każdym razem kiedy to możliwe, anonimowości kandydatur oraz nalega na konieczność utrzymania zwyczaju przesłuchań muzyków za parawanem podczas rekrutacji do orkiestr, co umożliwiło kobietom wstąpienie do orkiestr;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zaplanowania już teraz pierwszego realistycznego etapu walki z nierównością w sztukach widowiskowych, polegającego na zapewnieniu obecności co najmniej jednej trzeciej osób płci pozostającej w mniejszości we wszystkich dziedzinach tego sektora;
13. zachęca państwa członkowskie do:
 - a) zbadania wraz z ich instytucjami kulturalnymi sposobów lepszego wykrywania mechanizmów powodujących nierówność, tak by możliwe było uniknięcie wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć;
 - b) zniesienia wszelkich przeszkód w dostępie kobiet do stanowisk kierowniczych w najbardziej renomowanych instytucjach i organizacjach kulturalnych;
 - c) wprowadzenia w tym sektorze nowego systemu organizacji pracy, delegowania odpowiedzialności i zarządzania czasem, uwzględniającego wymogi życia osobistego kobiet i mężczyzn;
 - d) zrozumienia, że w tym sektorze, w którym nietypowe godziny pracy, znaczna mobilność i niepewność związana z zatrudnieniem są normą i w większym stopniu osłabiają kobiety, należy znaleźć wspólne rozwiązania dla zapewnienia opieki nad dziećmi (otwarcie żłobków w instytucjach kulturalnych w godzinach dostosowanych do godzin prób i spektakli);
14. przypomina instytucjom kulturalnym o absolutnej konieczności przełożenia na czyny demokratycznej zasady, zgodnie z którą za taką samą pracą kobiet i mężczyzn powinno przysługiwać identyczne wynagrodzenie; podobnie jak w innych sektorach, zasada ta nadal

nie jest stosowana w sektorze sztuki;

15. zachęca państwa członkowskie do dokonania analiz porównawczych sytuacji w sektorze sztuk widowiskowych w poszczególnych państwach Unii, żeby ułatwić opracowanie i wprowadzenie w życie wspólnej polityki, przeprowadzić badania statystyczne oraz móc porównywać i mierzyć zamierzone postępy;
16. wzywa państwa członkowskie, żeby polepszyły socjalną sytuację osób działających w dziedzinie sztuki i kultury, a przy tym brały pod uwagę różne stosunki zatrudnienia i zagwarantowały lepsze zabezpieczenie socjalne;
17. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom państw członkowskich.